

ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

The Effect of Using Active Learning to Promote
English Communication Speaking Skills for Grade 10th Students

จิตติน เพลงสันเทียะ (Jittin Plengsantia)*

สุนีตา ไชยจิตชัยวัฒน์ (Suneeta Kositchaivat)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเทพมิตรศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 30 คน ซึ่งศึกษารายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษฟัง - พูด (อ.32203) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 3 แผน 2) แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ ทดสอบแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test dependent) และการวิเคราะห์ส่วนเนื้อหา (Content Analysis)

ผลวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้เชิงรุก, การพูดภาษาอังกฤษ, การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา ไชยจิตชัยวัฒน์ ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this study were 1) to compare grade 10th students' skills in English speaking for communication before and after using active learning 2) to study the satisfaction of grade 10th students toward active learning. The sample was 30 students who studied in grade 10th students selected by using cluster sampling from Thepmitraksua School Surat Thani, who studied in English listening and speaking course (E32203) during the second semester of the academic year 2021. The instruments used for this research consisted of 1) three lesson plans with active learning techniques 2) The speaking test to improve students' communicative English-speaking skills before and after the treatment 3) An assessment rubric of communicative English-speaking skills and 4) The satisfaction survey toward active learning. The data were analyzed by mean, standard deviation, and t-test dependent. The mean and standard deviation of items were used to evaluate the student's satisfaction with active learning and content analysis.

The results of the study were as follows: 1. Students' English-speaking skills for communication before and after using active learning at the high level. 2. The students' satisfaction with active learning was significantly high, when considering closely, it was found that the most satisfied with learning benefits, learning activity, and atmosphere respectively.

Keywords: Active Learning, English speaking, English speaking skills,
Communicative English speaking

บทนำ

สังคมโลกในยุคปัจจุบัน เป็นสังคมที่ว่าด้วยการสื่อสารอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางพลวัตและในศตวรรษที่ 21 การสื่อสารจึงเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนทั้งเศรษฐกิจ สังคม และการถ่ายทอดวัฒนธรรมอันึงทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะทางการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking), การสื่อสาร (Communication) และ การร่วมมือ (Collaboration) รวมไปถึง การคิดอย่างสร้างสรรค์ (Creativity) ซึ่งเป็นทักษะในการจัดการศึกษาแบบใหม่ในศตวรรษที่ 21 (Panich, 2015) โดยทักษะการสื่อสาร (Communicative Skill) เป็นทักษะการเรียนรู้และเป็นนวัตกรรมที่จะกำหนดความพร้อมของผู้เรียนให้เข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนตลอดจนตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันสูงในยุคปัจจุบัน โดยทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มุ่งเน้นเป็นอย่างมากเพื่อรองรับการเรียนรู้ และการก้าวเข้าสู่ประชาคมโลกที่ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ตลอดจนวิทยาการใหม่ ๆ ในโลกยุคดิจิทัลด้วยการสื่อสารที่ไร้พรมแดน อีกทั้งยังเป็นประตูสู่การคิดค้น และเรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ มากไปกว่านั้นภาษาอังกฤษยังเป็นภาษากลางของโลก ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงควรได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและ

ประสิทธิผล เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถแข่งขันและปรับตัวให้เข้ากับโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching – CLT) เป็นแนวคิดที่เชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) เข้ากับทักษะทางภาษา (language skill) และความสามารถในการสื่อสาร (communicative ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างทางภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร (Canale & Swain, 1980) ซึ่งการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในปัจจุบันนั้นสัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) อันเป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยที่ใช้ออกแบบหลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ วัดผล พัฒนาครู และกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้โดยปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นการสื่อสาร ปรับจากการเน้นไวยากรณ์เป็นเน้นการสื่อสารโดยเริ่มจากการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก และยกระดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางสังคม ด้านวิชาการและการพัฒนาห้องเรียน การสนทนาภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นการฟังพูดเพื่ออาชีพ การจัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความสามารถทางภาษา อีกทั้งยกระดับความสามารถการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร อันเป็นไปตามกรอบหลักของ CEFR โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องและตอบรับกับกรอบการประเมินคุณภาพผู้เรียนตามนโยบายการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 ซึ่งอ้างอิงตามความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) เทียบเคียงกับคุณภาพผู้เรียนที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ด้วยเหตุนี้การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับชั้นมัธยมศึกษาจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะทักษะการพูด

การพูดเป็นทักษะการส่งสารที่สำคัญและใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด ทักษะการพูดในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นเพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจ (Thornbury, 2005) และยังเป็นทักษะที่ผู้เรียนทุกคนมุ่งหวังที่จะให้ประสบความสำเร็จ แต่ในความเป็นจริง การพูดภาษาอังกฤษของคนไทยยังประสบปัญหา (Pongpanich, 2011) นั่นคือผู้เรียนยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ แม้ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะพัฒนาไปอย่างมาก แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉพาะทักษะการพูดนั้น ผู้เรียนยังไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและยังสื่อสารภาษาอังกฤษได้ไม่ดีมีความกลัวไม่กล้าที่จะพูด เนื่องมาจากการมุ่งเน้นการสอนด้วยไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสำคัญ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความกลัว และไม่กล้าจะสื่อสารมีความวิตกกังวลเรื่องการใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์ทำให้พูดไม่ได้ สื่อสารไม่ได้ (Taecho & Leeraharattanarak, 2020) ยิ่งไปกว่านั้นผลการสอบวัดระดับสมิทธิภาพด้านภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนเทพมิตรศึกษามีระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ จากผลการ

สอบวัดระดับสมิทธิภาพ CEFR พบว่า ร้อยละ 90 ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 และ 2563 มีผลสอบต่ำกว่าระดับ A2 อีกทั้งจากผลการสอบดังกล่าวยังเกี่ยวเนื่องไปถึงผลการสอบ O-NET ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับต่ำกว่าเกณฑ์คะแนนระดับประเทศ โดยคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศปีการศึกษา 2561 อยู่ที่ 29.45 ปีการศึกษา 2562 คะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศอยู่ที่ 33.25 คะแนน ปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศอยู่ที่ 34.38 คะแนน และในปี 2564 คะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศอยู่ที่ 25.56 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยในระดับโรงเรียนในปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 25.05 คะแนน ปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 24.99 ปีการศึกษา 2563 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 17.74 คะแนน และในปีการศึกษา 2564 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 23.21 คะแนนดังจะเห็นได้ว่าคะแนนมีอัตราคะแนนถดถอยลงทุกปี (NIETS, 2020) อีกทั้งเมื่อตรวจสอบการออกข้อสอบ O-NET จากผังการสร้างข้อสอบ (Test Blueprint) O-NET พบว่า สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารมีส่วนคะแนนเป็นครึ่งหนึ่งของข้อสอบ โดยที่ มาตรฐานที่ ต.1.1 และ มาตรฐานที่ ต.1.2 มีส่วนในการออกค่อนข้างมาก ซึ่งในมาตรฐานดังกล่าวผู้เรียนต้องสามารถสนทนาทำตามคำแนะนำและคำชี้แจงต่าง ๆ ได้ ดังนั้นหากผู้เรียนมีทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่ดีโดยการใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวเนื่องกับการฝึกฝนการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ได้พบเจอและได้ใช้ทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษ

จากประเด็นปัญหาข้างต้น กระบวนการเรียนรู้เชิงรุกจึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมอันเนื่องมาจากผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไปซึ่งจะทำให้เกิดเป็นองค์ความรู้ที่คงทนและอยู่ได้นานกว่าการสอนแบบ Passive Learning (Bonwell & Eison, 1991) โดยครูผู้สอนต้องจัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและมุ่งเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน (Prince, 2004) ซึ่งจะส่งผลให้สมรรถนะและผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสารภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพสูงขึ้นและมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดี ตลอดจนยังเป็นการสร้างองค์ความรู้ให้ผู้เรียนแบบการคิด วิเคราะห์ขั้นสูง (Constructivism) และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยตรงซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ตรงที่ได้มีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ (Denton, 2012) เห็นได้ว่ากระบวนการเรียนรู้เชิงรุกทำให้ผู้เรียนสามารถรักษาผลการเรียนรู้ ที่ได้ให้อยู่ได้นานกว่ากระบวนการเรียนรู้แบบรับมา หรือ Passive Learning เพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสอดคล้องกับการทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับความจำโดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อน ผู้สอน และสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ที่ผ่านการปฏิบัติจริง จะสามารถเก็บจำในระบบความจำระยะยาว (Long Term Memory) ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ ยังคงอยู่ได้ในปริมาณที่มากกว่า และคงความรู้ไว้ได้ในระยะยาวกว่า

จากความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งผลต่อผู้เรียนอย่างมากให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน เรียนรู้ และ เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับการเรียนในยุคปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงทำให้ผู้วิจัย จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ผู้เรียนได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษผ่าน

สถานการณ์ ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ (Novita, 2016) โดยการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน โดยผู้เรียนได้มีการสะท้อนการเรียนรู้ของตนเองในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนในการสร้าง ความรู้ในระดับมากที่สุด การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจึงมีประสิทธิภาพเพียงพอในการนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนจริงให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนทั้งสิ้น 270 คน จำนวน 9 ห้องเรียน คือห้อง ม.4/1 – 4/9

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้ห้อง ม.4/5 แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ มีจำนวนผู้เรียน 30 คน โดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ

2.2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2.2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยเครื่องมือจำนวน 3 ชุด ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น อันประกอบไปด้วย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 แผนการสอน ที่มีเนื้อหาที่แตกต่างกันในแต่ละบทเรียนประกอบไปด้วย 1) Start your ideas and Giving opinions 2) Agree or Disagree and Giving your feedback และ 3) Asking for Clarification ประกอบไปด้วยกิจกรรม 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการเขียนไฝรู้, กิจกรรมระดมสมอง และ กิจกรรมการนำเสนอ ซึ่งนำมาจากกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกของ (O'neal, 2005)

3.2 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 1 ฉบับ ใช้ในการทดสอบผู้เรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

ซึ่งวัตถุประสงค์ในการทดสอบเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกันโดยวัดทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ใช้เกณฑ์การวัดผลแบบ Rubric Score

3.3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียน จำนวน 1 ฉบับ โดยมี 2 ตอน ตอนที่ 1 คือ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ ตอนที่ 2 คือ แบบประเมินความคิดเห็นของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาในการทดลอง

ในการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดย สัปดาห์แรกใช้เวลาในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) 2 คาบจำนวนเวลา 2 ชั่วโมง ด้วยการสอบ Oral Test และทดลองใช้เครื่องมือ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแผนการสอนจำนวน 3 แผน แผนละ 2 คาบ โดยเริ่มตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2 จนถึง สัปดาห์ที่ 4 และในสัปดาห์ที่ 5 เป็นการวัดผลหลังจากใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกโดยผู้เรียนจะถูกวัดผลด้วยการสอบพูดนำเสนอ ด้วยการสอบแบบ Oral Test ซึ่งเป็นการสอบ (Post test) รวมทั้งสิ้น 10 คาบ อีกทั้งในสัปดาห์สุดท้ายผู้เรียนจะได้ทำแบบทดสอบความพึงพอใจ เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองผู้วิจัยได้นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ 1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้สูตร t-test for dependent Samples 2) การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ของ Likert (Joshi et al., 2015) ตลอดจนวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากแบบสอบถามกึ่งโครงสร้างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของผู้เรียน (Mayring, 2004)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ด้วยการทดสอบ t แบบจับคู่ (n=30)

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig
ก่อนการทดลอง	30	25	8.97	3.864	30.285*	29	.000
หลังการทดลอง	30	25	18.70	3.292			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยคะแนนเต็ม 25 คะแนน มาจากการให้คะแนนในด้าน Fluency and Performance, Pronunciation Accuracy (Grammar, Vocabulary and Expression), Comprehension and Content และ Achieved Tasks and Creativity โดยแต่ละด้านมีอัตราคะแนนเต็มที่ 5 คะแนน

- ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมาก โดยได้ผลคะแนนดังนี้

ตารางที่ 2 ผลคะแนนแสดงความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

โครงสร้างเนื้อหา	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่	การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	1. กิจกรรมก่อนการสอนช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนและความสนใจให้นักเรียน	3.58	0.94	มาก	3
	2. กิจกรรมระหว่างการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระ ในแต่ละบทที่เหมาะสม	3.72	0.81	มาก	1
	3. กิจกรรมหลังการสอนช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.67	1.10	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้		3.66	0.95	มาก	4
2. ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้	1. ลำดับการนำเสนอมีความเหมาะสม	3.69	0.86	มาก	3
	2. กิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงความสนใจของนักเรียน	3.94	0.83	มาก	2
	3. กิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ	4.06	0.75	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้		3.90	0.81	มาก	1

โครงสร้างเนื้อหา	ข้อความ	ระดับ ความพึง พอใจ	ลำดับที่	การ แปล ผล	ลำดับ ที่
		$\bar{x}$	S.D.		
3. ด้านรูปแบบภาษา ของการจัดการเรียนรู้	1. กิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใช้สอน คำศัพท์ และประโยค มีความเหมาะสมกับ ระดับความรู้ ของนักเรียน	3.97	0.88	มาก	1
	2. กิจกรรมการสอนและสื่อที่ใช้ในการสอน หลักไวยากรณ์มีความเหมาะสมกับระดับ ความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.83	0.81	มาก	3
	3. กิจกรรมการสอนและสื่อที่ใช้ในการสอน คำศัพท์และหลักไวยากรณ์ มีส่วนที่ ส่งเสริม การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.92	0.73	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวมด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้		3.64	0.90	มาก	5

ตารางที่ 3 ผลคะแนนแสดงความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (ต่อ)

โครงสร้างเนื้อหา	ข้อความ	ระดับความ พึงพอใจ	ลำดับ ที่	การ แปลผล	ลำดับที่
		$\bar{x}$	S.D.		
4. ด้านการประเมินทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ	1. แบบทดสอบหลังเรียนมีความ สอดคล้องกับเนื้อหาการสอนและ กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ	3.56	0.91	มาก	2
	2. แบบประเมินทักษะการพูด ภาษาอังกฤษใช้เกณฑ์ และการประเมิน ที่เหมาะสม	3.72	0.88	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ		3.64	0.90	มาก	5
5. ด้านประโยชน์ของการ จัดการเรียนรู้โดยการ จัดการเรียนรู้เชิงรุก	1. การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการ เรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.67	0.86	มาก	4
	2. การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการ เรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการ พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.86	0.87	มาก	3

โครงสร้างเนื้อหา	ข้อความ	ระดับความ พึงพอใจ	ลำดับ ที่	การ แปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
	3. การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.89	0.89	มาก	2
	4. การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.89	0.92	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก		3.83	0.89	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม		3.79	0.87	มาก	

จากการศึกษาความพึงพอใจในภาพรวมพบว่า $\bar{X} = 3.79$ S.D. = 0.87 โดยผลของการประเมินความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้และด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้สูงเท่ากัน โดยค่าเฉลี่ยของด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้อยู่ที่ $\bar{X} = 3.90$ S.D. = 0.81 และ ในด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้อยู่ที่ $\bar{X} = 3.90$ S.D. = 0.81 รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งมีค่า $\bar{X} = 3.83$ S.D. = 0.89 และ ในด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีค่า $\bar{X} = 3.66$ S.D. = 0.95 และด้านการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีค่า $\bar{X} = 3.64$ S.D. = 0.90 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้ ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ กิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่ช่วยส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ โดยค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.06$ S.D. = 0.75 รองลงมา คือ ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้ ในส่วนของกิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใช้สอนคำศัพท์ และประโยชน์มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน $\bar{X} = 3.97$ S.D. = 0.88 และกิจกรรมการสอนและ สื่อที่ใช้ในการสอนคำศัพท์และหลักไวยากรณ์ มีส่วนที่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.92$ S.D. = 0.73 ตามลำดับจากการศึกษา ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสามารถ สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.58 - 4.06 และ เมื่อวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนได้ให้เหตุผลและแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในรายการต่างๆ ได้ดังนี้ ในด้านการจัดกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกิจกรรมที่ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มากที่สุดคือกิจกรรมการนำเสนอผู้เรียนมีความชื่นชอบและรู้สึกว่าการนำเสนอที่ผู้เรียนได้ผลิตภาษา และกล้าที่จะพูดเนื่องจากได้นำเสนอพร้อมกับเพื่อนของผู้เรียนภายในกลุ่ม ทำให้เกิดความมั่นใจ และไม่กลัวที่จะพูด

ตลอดจนได้นำเสนอความคิดเห็นของตนเองและของกลุ่ม ต่อเพื่อนผู้เรียนคนอื่นๆ รองลงมาคือกิจกรรมระดมสมองที่ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นว่าเป็นกิจกรรม ที่ชื่นชอบเนื่องจากได้นำเสนอความคิดเห็นของตนเองต่อสมาชิกภายในกลุ่ม อีกทั้งยังได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และหาแนวทางในการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานนั้นประสบผลสำเร็จอีกด้วย ตลอดจน ในด้านเวลาในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผู้เรียนได้ให้ความคิดเห็นต่อระยะเวลาในการดำเนินการสอนและการทำกิจกรรมว่ามีความเหมาะสม เพราะได้ใช้ระยะเวลาเพียงพอต่อการเรียนรู้ทำความเข้าใจเนื้อหา และการเตรียมการนำเสนอหน้าชั้นเรียนระยะเวลาที่ได้มีความกระชับเหมาะสม และในด้านความรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ได้จากกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกว่ามีความเหมาะสม และสามารถให้ความรู้แก่ผู้เรียนได้จริงเนื่องจากได้พูด และลงมือปฏิบัติมีการค้นคว้าแลกเปลี่ยนความคิด อีกทั้งยังได้คิดสร้างสรรค์ รูปแบบการพูดนำเสนอ ตลอดจนหาแสวงหาเทคนิคการพูดนำเสนอ และได้รับรู้ตลอดจนเรียนรู้คำศัพท์ วลี ประโยค ในการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันจริงๆ และทุกกิจกรรมที่ได้ลงมือทำ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะ และใช้ภาษาอย่างแท้จริง

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลัง เรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับ มาก

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลจากการวิจัยข้อที่ 1 พบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แผนการสอนที่เน้นรูปแบบทางภาษา Language Functions โดย แต่ละแผนมีการจัดลำดับความสอดคล้องและมีทิศทางการจัดองค์ความรู้ให้ส่งเสริมกัน สอดคล้องกับ (Lee et al., 2016) กล่าวไว้ถึงการใช้งานของภาษา และรูปแบบทางภาษานั้นช่วยส่งเสริมทักษะทางการสื่อสาร และความเข้าใจ การฝึกวิธีใช้งานของภาษาว่าสถานการณ์ไหนควรใช้รูปแบบคำ วลี หรือประโยคแบบใด และใช้อย่างไรให้เหมาะสมต่อสถานการณ์นั้นๆ อีกทั้งกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการสื่อสาร และการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยแต่ละกิจกรรมนั้นมีส่วนช่วย และส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังนี้

1.1 กิจกรรมการเขียนแบบไฝรู้ ที่ให้ผู้เรียนได้เขียนแสดงความคิดเห็น คำตอบ ของตนเองหลังได้รับความรู้จากผู้สอนตลอดจนการศึกษาผ่านวิดีโอ หรือ ใช้บัตรคำศัพท์ รูปแบบคำ วลี และประโยคที่ใช้จริงใน

ชีวิตประจำวัน ได้ตอบคำถามในทุกช่วงของการเรียนทำให้ผู้เรียนจำ และไม่ลืม อีกทั้งวลี หรือประโยคไหนที่ผู้เรียนชื่นชอบก็สามารถสังเกตและพูดออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่วอันเนื่องมาจากการจดและตอบคำถาม หลังจากการศึกษาในแต่ ละช่วง มากไปกว่านั้นยังเป็นการแสดงความคิดเห็นและความชอบของตนเอง ผูกกระตุ้นให้ผู้เรียนได้พูดและแสดงความคิดเห็นเป็นการเพิ่มพูนความกล้า และไร้ความเขินอายในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพราะคำตอบที่ผู้เรียนได้พูดแสดงออกมาเป็นความคิดและเหตุผลส่วนตัวของผู้เรียนที่ไม่ถูกและผิด จึงเป็นการเปิดโอกาส และเปิดกว้างสำหรับการพูดเพื่อแสดงความคิดเห็นของตนเองที่มีต่อเพื่อน และผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ (Erickson, 1984) ที่กล่าวไว้ถึงผู้เรียนโดยผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจ และจดจำในสิ่งที่เข้าใจด้วยตนเอง และสอดคล้องกับ (Barkley & Major, 2020) ที่กล่าวไว้ถึงกิจกรรมการเขียนแบบไฝรู้ ว่ากิจกรรมการเขียนแบบไฝรู้ นั้น มีส่วนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวและแสดงต่อสาธารณะ เกิดการสร้างภาษาที่จะใช้สื่อสารเพื่อแสดงความคิดเห็นและสนับสนุนความคิดนั้นๆ

1.2 กิจกรรมระดมสมอง ที่ทำให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำงานเป็นทีม เกิดการทำงานแบบร่วมมือ (Collaboration) มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนยอมรับความคิดเห็น เหตุผลของผู้อื่น ผ่านการพูดเพื่อการสื่อสาร เกิดความเข้าใจและหาจุดร่วมในการทำงานร่วมกันทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษา และการสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อมมีการวางแผนการทำงานและแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ตลอดจนทำงานให้สำเร็จ ล่วงผ่านการสื่อสาร จากหัวข้อของการพูดที่ได้รับโดยแต่ละกลุ่มจะได้เลือกหัวข้อในการพูดนำเสนอที่ทางกลุ่มสนใจและมีความชอบ ไปในทิศทางเดียวกัน อาจมีการถกถามเพื่อหาหัวข้อที่แต่ละคนสนใจที่จะพูด และแบ่งงานกันทำ ในแต่ละส่วนของความรับผิดชอบในการพูดนำเสนอ ที่ทุกคนจะได้รับหน้าที่ในการพูดอย่างเท่าเทียม เมื่อเลือกหัวข้อและแบ่งงานกันทำแล้วผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองต่อหัวข้อที่เลือกกว่าตนคิดเห็นอย่างไรและนำความคิดเห็นนั้นมาประกอบการพูดนำเสนอและช่วยกันเสริมเพิ่มเติมการนำเสนอให้สมบูรณ์ ด้วยคำศัพท์ วลี หรือประโยคที่ได้จากกิจกรรมการเขียนแบบไฝรู้ ของแต่ละคนตลอดจนจากความรู้ที่ได้ในช่วงการสอนมาเพิ่มเติมการพูดนำเสนอให้ถูกต้องและมืองค์ประกอบของข้อความที่เรียงร้อยสมบูรณ์ สอดคล้องกับ (Chickering & Gamson, 1987) และ (Freeman et al., 2014) ที่ได้กล่าวไว้ถึงการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ผู้เรียนต้องลงมือทำมากกว่าแค่การฟัง ต้องลงมือปฏิบัติทั้งการอ่าน เขียน อภิปรายมากไปกว่านั้น คือการร่วมกันแก้ปัญหาเกิดการถกเถียง ลงความเห็น เกิดการสร้างผู้พูดและผู้ฟัง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ให้งานที่ทำนั้นออกมามีความหมายและดีที่สุด

1.3 กิจกรรมการนำเสนอ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา นั้นคือการพูดภาษาอังกฤษ และได้ลงมือปฏิบัติจริงได้ใช้งานจริง และได้นำเสนอความคิดเห็นของตนและเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่มต่อหน้าเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนเป็นการส่งเสริมการใช้ภาษาและได้ลงมือทำงานนั้นให้ประสบผลสำเร็จ ลดความเขินอายที่จะพูดภาษาอังกฤษเพราะมีเพื่อนสมาชิกช่วยกันส่งเสริมและเสริมสร้างกำลังใจในการพูด กล้าที่จะพูดและแสดงความคิดเห็นของตนเองออกไป

จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และจากแบบสอบถามความคิดเห็น พบว่า กิจกรรมการนำเสนอหน้าชั้นเรียนเป็น

กิจกรรมที่ผู้เรียนชื่นชอบมากที่สุด และระบุว่าได้รับความรู้ ทักษะ ประสบการณ์อันเนื่องมาจากการได้ลงมือปฏิบัติจริง และได้รับความรู้จริง อีกทั้งผู้เรียนได้รับแรงกระตุ้นจากการเห็นเพื่อนของผู้เรียนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ จึงส่งผลให้ผู้เรียนพยายามที่จะทำ ตลอดจนได้ใช้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ (Pelenkahu, 2017) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูด ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากต่อการได้ฝึกพูดปฏิบัติจริง และมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับ (Nonthalee p, 2017) ที่กล่าวไว้ถึงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง Active Learning กับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากหากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และฝึกใช้ทักษะนั้น ๆ ได้จริง ซึ่งทักษะเหล่านั้นก็สอดคล้องกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนบทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ต้องมุ่งสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ผ่อนคลาย และ สร้างกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้เกิดโอกาสในการลงมือใช้ทักษะนั้น ๆ อีกทั้งรูปแบบการเรียนแบบผสมผสานนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงความรู้ และค้นคว้าเพราะเป็นสิ่งที่ผู้เรียนใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน

ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ

ข้อจำกัดในงานวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบข้อจำกัดในการทำวิจัยในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ได้ดังนี้

1. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อทางเดินหายใจ Covid 19 ที่ส่งผลถึงการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยพบข้อจำกัดในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนออนไลน์ ไม่สามารถมาเรียนออนไซต์ได้ทุกคน จึงเกิดปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยจะต้องจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
2. จำนวนชั่วโมงของการเรียนรู้ที่จำกัดอันเนื่องมาจากจำนวนชั่วโมงเรียนของผู้เรียน ตลอดจนนโยบายของทางโรงเรียนที่ลดจำนวนชั่วโมงการเรียนรู้เพื่อลดความเครียดจากเรียนออนไลน์ของผู้เรียน จึงส่งผลให้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกต้องขอเวลาเรียนจากชั่วโมงการเรียนในรายวิชาอื่น
3. การจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านการเรียนรู้ออนไลน์ทำให้ผู้วิจัยและผู้เรียนไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์กันมากเท่าที่ควร อีกทั้งปัญหาการขาดอุปกรณ์การเรียน และการร่วมทำกิจกรรมของผู้เรียนออนไลน์ที่ปิดกล้องจึงไม่สามารถทราบได้ว่าขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนตั้งใจมากน้อยเพียงใด

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนการจัดการเรียนการสอนผู้สอน ควรแนะนำเรื่อง วัตถุประสงค์ที่จะเรียน ทำข้อตกลงกับผู้เรียนให้ชัดเจน และแนะนำคำศัพท์ก่อนการเรียนการสอน วงคำศัพท์ วลี หรือประโยคตัวอย่างไม่ควรยาก หรือง่ายจนเกินไป ควรให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน โดยต้องคำนึงถึงระดับความรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญเนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีระดับการเรียนรู้ และรับรู้แตกต่างกันไป
2. กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ไม่ควรมีระยะเวลาทำกิจกรรมที่ยาวนานจนเกินไป ควรเป็นกิจกรรมที่คำนึงถึงผู้เรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ทักษะทางภาษาให้มากที่สุด

3. กิจกรรมการระดมสมอง และกิจกรรมการนำเสนอ ผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียน กิจกรรมกลุ่มควรแบ่งจำนวนผู้เรียนภายในกลุ่มให้มีความเหมาะสมไม่มากหรือน้อยจนเกินไป
4. กิจกรรมการนำเสนอผู้สอนควรกำหนดให้ผู้เรียนรับผิดชอบในการพูดนำเสนออย่างเท่าเทียมกันไม่ควรมีใครพูดนำเสนอมากหรือน้อยจนเกินไปโดยที่ทุกคนควรได้รับการพูดนำเสนออย่างเหมาะสม
5. การจัดการเรียนรู้เชิงรุกในการจัดการเรียนรู้นั้นครูผู้สอนจะต้องเตรียมแผนการสอน สื่อ นวัตกรรม กิจกรรม และทักษะในการสอนเป็นอย่างดีเนื่องจากในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกนั้นผู้สอนเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรม การเรียน และ คอยดูแลควบคุมให้การจัดการเรียนรู้เกิดคุณภาพสูงสุด
6. ผู้สอนจะต้องสังเกต และดัดศักยภาพของผู้เรียนในการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษให้ออกมามากที่สุด โดยผู้สอนควรกระตุ้นผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียน ยังคงสนใจกับเนื้อหาและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และคอยสอบถามผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหา และกิจกรรม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าควรศึกษาและทำวิจัยโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1. การเลือกใช้รูปแบบของกิจกรรมด้านอื่น ๆ ที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาและ. ต่อยอด อีกทั้ง ควรนำไปปรับใช้กับทักษะในด้าน การฟัง การอ่าน และการเขียนตลอดจนนำไปปรับใช้กับผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ อีกด้วย
2. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับช่องทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ผสมผสานการเรียนในรูปแบบที่มุ่งเน้นเทคโนโลยี ตลอดจนการเรียนแบบผสมผสานทั้งออนไลน์และออนไซต์ (Hybrid Learning) เพื่อสร้างรูปแบบการเรียนที่หลากหลายอีกทั้งยังสอดคล้องกับการเรียนในศตวรรษที่ 21

References

- Barkley, E. F., & Major, C. H. (2020). *Student engagement techniques: A handbook for college faculty*. John Wiley & Sons.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). *Active Learning: Creating Excitement in the Classroom*. 1991 ASHE-ERIC Higher Education Reports. ERIC.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied linguistics*, 1(1), 1-47.
- Chickering, A. W., & Gamson, Z. F. (1987). Seven principles for good practice in undergraduate education. *AAHE bulletin*, 3, 7.
- Denton, D. W. (2012). Enhancing instruction through constructivism, cooperative learning, and cloud computing. *TechTrends*, 56(4), 34-41.

- Erickson, S. C. (1984). The essence of good teaching: Helping students learn and remember what they learn. In: San Francisco: Jossey-Bass.
- Freeman, S., Eddy, S. L., McDonough, M., Smith, M. K., Okoroafor, N., Jordt, H., & Wenderoth, M. P. (2014). Active learning increases student performance in science, engineering, and mathematics. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 111(23), 8410-8415.
- Joshi, A., Kale, S., Chandel, S., & Pal, D. K. (2015). Likert scale: Explored and explained. *British journal of applied science & technology*, 7(4), 396.
- Lee, J., Choi, J., & Marquis-Pascual, L. (2016). An analysis of communicative language functions in the speech patterns of bilingual Korean and Mexican immigrant children. *Journal of New Approaches in Educational Research (NAER Journal)*, 5(2), 66-73.
- Mayring, P. (2004). Qualitative content analysis. *A companion to qualitative research*, 1(2), 159-176.
- NIETS, (2020). *The scores for educational testing (O-NET) report*. National Institute of Educational Testing Service (Public Organization) NIETS.
- Nonthalee p. (2017). Development of Active Learning in Learning Management Subject *UTK RESEARCH JOURNAL*, 11(1), 85-94.
- Novita, A. (2016). IMPROVING ACTIVE LEARNING THROUGH STUDENTS' POWERPOINT PRESENTATIONS ON REPORT TEXT SPEAKING SKILL. *Vision: Journal for Language and Foreign Language Learning*, 5(1), 75-93.
- O'neal, t. p.-g. a. c. (2005). How can you incorporate active learning into your classroom/This spectrum arranges active learning techniques by complexity and classroom time commitment. <http://trc.ucdavis.edu/trc/ta/tatips/activelearning.pdf> (Center for Research on Learning and Teaching, University of Michigan)
- Panich, V. (2015). Ways to Construct Knowledge for Students in 21st Century. *Journal of Learning Innovations Walailak University*, 1(2), 3-14.
- Pelenkahu, N. (2017). Improving Speaking Skill Through Joyful, Active, Creative, Effective Approach (JACEA): Classroom Action Research at Fourth Grade Student. *World Journal of English Language*, 7(4), 31.
- Pongpanich, N. (2011). A Study of Problems in English Speaking in Speech Communication of Management Sciences Students, Kasetsart University, Sriracha Campus: [research]. 18. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/abc/article/view/54201>

- Prince, M. (2004). Does active learning work? A review of the research. *Journal of engineering education*, 93(3), 223-231.
- Taecho, C., & Leeraharattanak, N. (2020). *DEVELOPMENT OF ENGLISH SPEAKING SKILLS FOR COMMUNICATION IN DAILY LIFE BY USING TASK-BASED LEARNING AMONG GRADE 5 STUDENTS* Silpakorn University].
- Thornbury, S. (2005). *How to teach speaking*. Longman.